

Žalm 32

Šťastný je člověk, jemuž Bůh odpustil

Zdeněk Čep

1. Šťastný je člo -- věk, je- muž Bůh od - pu - stil a je- hož vi - na
smí - ře - na jest. Šťast-ný je člo -- věk, je - hož Bůh
o - či - stil a v je - hož du - ši se ne - skrý - vá lest.

2. Pokud jsem mlčel, svědomí vyprahlé
úpělo ve mně na každý den.
Ve dne i v noci bál jsem se ruky tvé,
na místě radosti smutek zbyl jen.
3. Potom jsem tobě vyznal svou nepravost,
žádný svůj hřích jsem nezatajil.
A tys mě přijal, Pane můj, na milost,
břemene viny mé jsi mne zbavil.
4. Za to své dlaně každý, kdo svatý je,
v příhodném čase k tobě vztáhne.
I když své vody potopa rozlije,
takové záhuba nezasáhne.
5. Ty jsi má skrýše, nedáš mě v soužení,
radostí spásy mě obdaříš.
Rada tvá, Pane, cestu mou promění,
oko své ode mne neodvrátíš.
6. Nebuďte jako ti, které udidly
Pán musí sevřít pro nemoudrost,
aby se v pýše přespříliš nezdvihli,
chtějící zastínit jeho svatost.
7. Mnohá je bolest, jež stíhá bezbožné,
ale kdo skládá nadějsvou
v milosti Boží, toho se nedotkne.
Toho Pán ohradí svou ochranou.
8. Těšte se v Pánu, spravedliví jeho,
radostný jásot ať ozve se!
Ať každý, kdo je srdce upřímného,
k oslavné písni svůj hlas povznese.

podle Žalmu 32 Josef Batelka